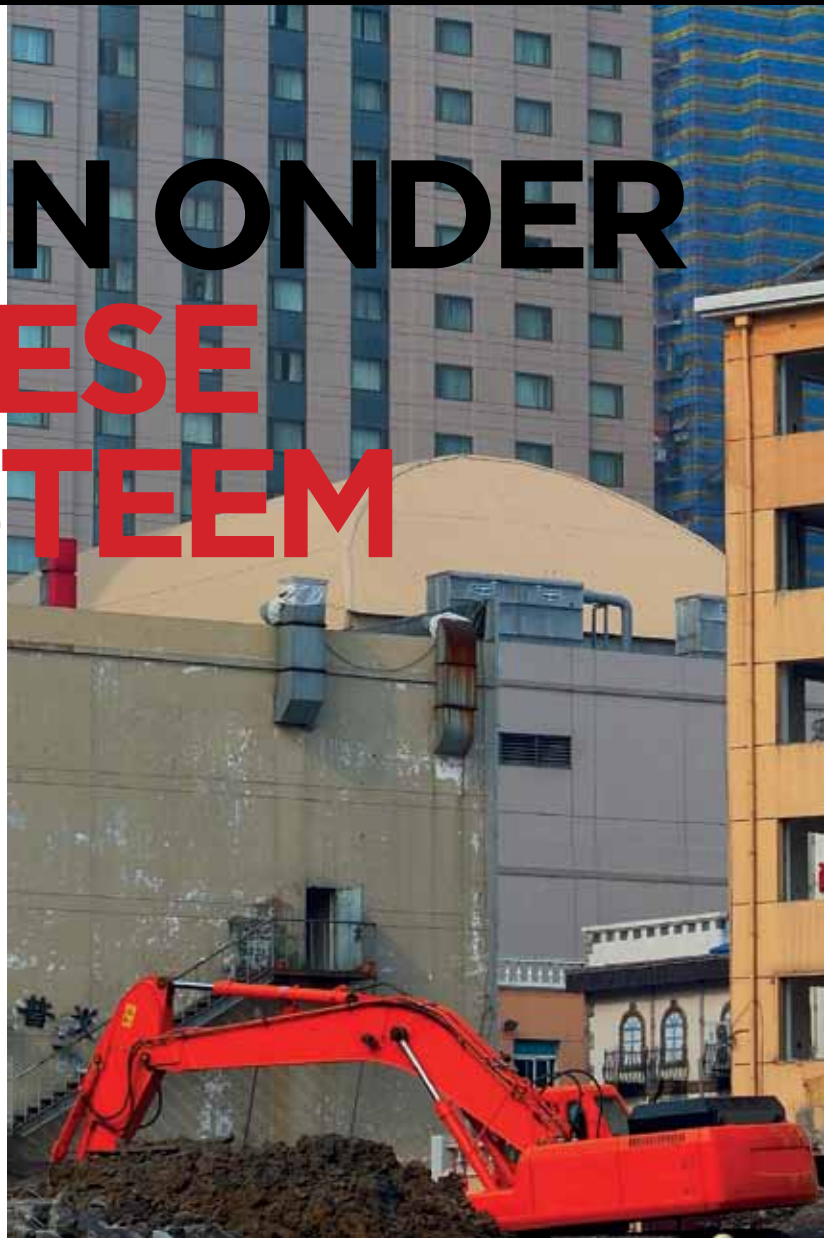

BREUKLIJN ONDER HET CHINESE BANKSYSTEEM

De Chinese groei-illusie lijkt voorbij nu de economische motor opnieuw sputtert. Weer probeert China via de staatsgeleide banken de economie te stimuleren. Succes blijft uit, de neveneffecten niet.

China lijkt nog steeds bereid grof geschut in te zetten wanneer de economische groei afzwakt. Terwijl het in Europa draait om politieke eensgezindheid, stimuleringsmaatregelen en nog strengere kapitaaleisen voor banken, beantwoordt China de flinke groeivertraging met twee renteverlagingen in evenveel maanden en versoepeling van de kapitaaleisen voor banken. De weg naar herstel verloopt via de banken, zo lijken Chinese autoriteiten te denken.

En dat terwijl royaal sti-

muleren juist heeft geleid tot de zeepbellen op de vastgoedmarkt en hardnekkige inflatie die het land juist wilde bestrijden. Nog meer stimuleren betekent een vergroting van het probleem in plaats van een oplossing.

ONHOUBBARE GROEI

Even terug naar de wereldwijde crisis van 2008. Om een glijvlucht van de Chinese economie te voorkomen, zetten de machthebbers in Peking toen de geldkraan wagenwijd open. Via lokale overheden en staatsbedrijven, waaronder banken, vloeide het geld richting infrastructurele projec-

**NOG MEER
STIMULEREN
BETEKENT EEN
VERGROTING VAN
HET PROBLEEM IN
PLAATS VAN EEN
OPLOSSING.**

ten en de industriële sector.

Nieuwe appartementen, wegen, winkelcentra, spoorwegen en fabrieken schoten als paddestoelen uit de grond. Met een bijdrage van bijna 50 procent van het BBP, leunt de Chinese economie sterk op investeringen.

Maar op langere termijn moet de economie draaien op de rendementen van die investeringen. Daar begint het spaak te lopen. Nu de bouwdrift afneemt, zien economen belangrijke signalen dat lang niet alle investeringen kunnen renderen, met alle gevolgen van dien voor de economie en banken.